

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi november hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi január hó 23. napján kihirdetett 6.B.506/2004/53. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r. vádlott terhére 1 rb. a Btk.282.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés b./pontja szerinti jelentős mennyiségű kábítószerre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.282.§./1/ bekezdés szerinti társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmény miatt halmazati büntetésül 5 /öt/ év börtönre és 5 /öt/ év közügyektől eltiltásra ítéli.

I.r. vádlottal szemben 1.011.000.- /Egymillió-tizenegyezer/ Ft, míg III.r. vádlottal szemben 840.000.- /Nyolcszáznegyvenezer/ Ft vagyonekobzást rendel el.

IV.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés kitöltöttségére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 8.700.- /Nyolcezer-hétszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2008. január 23. napján kelt 6.B.506/2004/53. számú ítéletében I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre, megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében, mint társtettes és 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében.

II.r. vádlott bűnösségét 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre, megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében, mint társtettes és 1 rb, a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő kisebb értékre, részben dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás bűntettében állapította meg.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében és 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében.

IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében és 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében állapította meg.

Ezért a bíróság I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 5 évi fegyházbüntetésre, mint főbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte. II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. III.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre, mint főbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre, IV.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre, mint főbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre ítélte.

A kiszabott szabadságvesztés-büntetésekbe beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt. IV.r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött 9 hónappal és ¼ feltételes szabadsággal a szabadságvesztést kitöltöttnek tekintette. I.r. vádlottal szemben 1 rb, a Btk. 316.§ (1) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétsége miatti büntetőeljárást megszüntette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítélete II.r. vádlott vonatkozásában 2008. január 23. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Az ítélet ellen az ügyész I.r., III.r. és IV.r. vádlottak terhére, a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. Indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint I.r. vádlott cselekményeinek minősítése helyesen 1 rb, a Btk. 283/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette, hiszen a vádbeli időszakban az I.r. vádlott az általa megszerzett extasy tablettából és speed-ből legkevesebb 240 db extasy tablettát és 120 gramm speed-et értékesített. Figyelembe véve a vádlottól, illetve III.r.vádlottól lefoglalt kábítószer minőségét, hatóanyagtartalmát, az

I.r.vádltott által értékesített le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma mindenképpen meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát.

III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában ugyancsak nem értett egyet az első fokú bíróság ítéletében meghatározott minősítéssel. Álláspontja szerint helyesen 1-1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettét valósították meg a vádlottak. Kifejtette, hogy III.r. és IV.r. vádlottak I.r.vádltott és II.r. vádlott részére közösen értékesítették a kábítószer annak ellenére, hogy legtöbbször III.r. vádlott vett részt az értékesítésben. A kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. III.r és IV.r vádlottak számára az értékesített kábítószer mennyiségéből, az eladások rendszerességéből egyértelmű volt, hogy I.r. vádlott a kábítószer további értékesítés céljából vásárolta, a lakóhelyén a fogyasztók szélesebb körének terítette. Ebből következően a két vádlott az I.r. vádlotthoz képest magasabb helyet foglalt el a kábítószer-terjesztői láncolatban, így mindkettőjük tevékenysége kereskedésnek minősül. Erre figyelemmel az elsőfokon eljáró ügyész mindhárom vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.73/2008/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosította, kizárólag a kiszabott büntetések súlyosítása végett tartotta fenn. Átiratában kifejtette, hogy a bizonyítási eljárás eredményeként jórészt teljes körűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg a megyei bíróság, amelyet annyiban kívánt helyesbíteni, hogy az ítélet I. tényállási pontjában a kizárólag megszerzéssel érintett kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának 92,35 %-át tette ki, ugyanis álláspontja szerint ugyanaz a kábítószer mennyiség a megszerzés, illetőleg a forgalomba hozatal törvényi tényállásánál nem vehető figyelembe. Véleménye szerint a megszerzésekért kizárólag akkor vonható a terhelt felelősségre, ha a kábítószer tovább értékesítését nem róhatjuk a terhére, akár kísérleti szinten sem. Ebből következően viszont az értékesített mennyiséget a megszerzettből le kell vonni, így a megszerzéssel érintett kábítószer mennyisége I.r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 92,35 %-a. Ez alapján I. r. vádlott fogyasztói típusú cselekménye már nem a Btk. 282.§ (2) bekezdés b/ pontja, hanem (1) bekezdése szerint minősül. Ennek megfelelően indítványozta I.r. vádlott esetében a cselekmény minősítésének megváltoztatását.

Álláspontja szerint valamennyi vádlott esetében a megyei bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak. Ez az időmúlás III.r. vádlott esetében a büntetési tétel alsó határát sem érte el és jöllehet abszolút mértékbe mérve valóban jelentősnek tekinthető, olyan mérvű enyhítő hatást nem lehet tulajdonítani neki, amely az első fokú bíróság által alkalmazott büntetést indokolná. A súlyosító körülmények közül valamennyi vádlott vonatkozásában a halmazatra történő utalás mellőzését kérte, hiszen ezt csak kettőnél több bűncselekmény esetén lehet súlyosító körülményként értékelni. Álláspontja szerint I.r. és III.r. vádlottak cselekménye, mivel kábítószer terjesztettek, társadalomra történő veszélyességét tekintve jóval súlyosabb annál, mint ami az első fokú bíróság ítéletéből kitűnik. Véleménye szerint különösen szembetűnő az eltérés, ha az ítélet belső arányosságait vesszük figyelembe. Mindezek alapján az I.r. és III.r. vádlottak esetében a kiszabott büntetés jelentős súlyosítását indítványozta. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság ítéletének a

megváltoztatása szükséges tekintetben is, hogy az ítéletablának vagyonekhozást kell alkalmaznia I.r. és III.r. vádlottak esetében, fejenként egyaránt 840.000 Ft értékre.

Összefoglalóan indítványozta az I.r. vádlott cselekményének minősítése, valamint I.r. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések tekintetében az első fokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, ez utóbbi esetében oly módon, hogy a kiszabott börtönbüntetések tartamát jelentősen emelje fel a másodfokú bíróság, illetve mindkét vádlottal szemben vagyonekhozást állapítson meg. Az ítéleti tényállást az írásban előterjesztetteknek megfelelően helyesbítse, a halmazatra történő utalást mellőzze, egyebekben az első fokú ítéletnek az I.r. és III.r. vádlott vonatkozásában történő helybenhagyását indítványozta. IV.r. vádlott vonatkozásában a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezést a fellebbviteli főügyészség fenntartotta, azonban az ezzel kapcsolatos észrevételeit írásban nem terjesztett elő.

I.r. vádlott és védője, valamint III.r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést, míg IV.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, a forgalomba hozatal tekintetében felmentés érdekében és ennek megfelelően a büntetés lényeges enyhítése céljából élt jogorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az írásban előterjesztett indítványát fenntartotta kiegészítve azzal, hogy az I.r., valamint a III.r. vádlott büntetésének súlyosítása többek között azért is szükséges, mivel a belső arányosság nem érvényesül. A vádlottak büntetése között lévő 6 hónap különbség nem kellően tükrözi az általuk elkövetett cselekményt. I.r. vádlott büntetését is súlyosítani kell, de ennél sokkal nagyobb mértékben III.r. vádlottét, hiszen a terjesztőkkel szemben súlyosabb büntetés kiszabása szükséges a büntetési célok eléréséhez.

IV.r. vádlott esetében a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint nem lehet megállapítani, hogy az első fokú bíróság milyen döntést hozott, ezért indítványozta az ő vonatkozásában az ítélet hatályon kívül helyezését.

I.r. vádlott védője az első fokú bíróság előtt előadott perbeszédét fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta. Ebben rámutatott arra, hogy álláspontja szerint védence terhére rótt cselekmény már ítélt dolog, így e tekintetben kérte a felmentését, másrészt pedig egyetértett a fellebbviteli főügyészség minősítés megváltoztatására vonatkozó indítványával, ezért védence büntetésének az enyhítését kérte.

III.r. vádlott védője előadta, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság ítélete felderítetlen, és így megalapozatlan. Véleménye szerint a felderítetlenség abban áll, hogy a bíróság a tényállás alapjául I.r. és II.r. vádlott vallomását fogadta el, holott a II.r. vádlott vallomása önmagában is ellentmondásos és ennek okát a megyei bíróság nem tisztázta. Ugyancsak nem került megállapításra, hogy honnan volt a vádlottaknak pénze a kábítószer megszerzésére. Álláspontja szerint II.r. vádlott szavahihetősége megkérdőjelezhető. Rámutatott arra, hogy az adott ügyben az időmúlásnak igen is nagy jelentősége van. Mindezek alapján kérte a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

IV.r. vádlott védője szerint a megyei bíróság eljárása során az eljárási garanciák nem érvényesültek, önkényesnek tartotta a bíróság mérlegelését tekintetben, hogy csupán a nyomozás során tett vallomásokot vette figyelembe, a tárgyaláson elhangzottakat nem. Összességében védence felmentését kérte.

I.r., III.r., illetőleg IV.r. vádlottak a nyilvános ülésen csatlakoztak a védőjükhöz.

A Győri Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet - II.r. vádlottra vonatkozóan és I.r.vádlott esetében a megszüntető rendelkezést kivéve, mely döntések első fokon jogerőre emelkedtek - az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta és megállapította, hogy ennek eredményeként az ügyészi fellebbezés részben alapos, míg a védelmi fellebbezések alaptalanok.

Az első fokú bíróság a büntetőeljárás szabályait betartva folytatta le az eljárást. A bizonyítási eljárásban valamennyi rendelkezésre álló bizonyítási eszközt bevont, ezeket egyenként és összességükben is vizsgálta, az ebben foglaltakat elemezte és ez alapján mérlegeléssel állapította meg a tényállást.

Nagyon részletesen foglalkozott I.r. és II.r. vádlottak vallomásaival. Ezeket pontról-pontra elemezte és számot adott arról, hogy a nyomozás során tett vallomásaikat miért és mennyiben fogadta el. A vallomások adatait egyébként összevetette az ugyan csekély számú egyéb bizonyítékkal is, így többek között a tanúvallomásokkal, a lefoglalási jegyzőkönyvekkel, a szakértői véleményekkel, a lefoglalt feljegyzésekkel, a telefonos szám- és híváslista adataival, amelyek alátámasztották I.r és II.r vádlott tényállás alapjául szolgáló vallomásait. A bíróság mérlegelése nyomon követhető, logikai hibáktól mentes.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete felderített és egyéb olyan megalapozatlansági ok sem került feltárára, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Az ítéltábla nem osztotta IV.r. vádlott esetében a fellebbviteli főügyészség hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványát. A másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást vizsgálja felül. A fellebbviteli főügyészség által hivatkoztak nem képezhetik jelen eljárás tárgyát. Az ítéltábla számára a másodfokú eljárás során a megyei bíróság felterjesztett, írásba foglalt ítélete az irányadó. Erre figyelemmel a felülvizsgálat során olyan körülményt nem észlelt, amely IV.r. vádlott vonatkozásában az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

A fentiek alapján a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletében megállapított tényállás megalapozott, azonban kisebb módosításra, pontosításra szorul az alábbiak szerint:

Az ítélet 7. oldalán I. r. vádlott elítélésére vonatkozó adatok között a Tatabányai Városi Bíróság 2006. szeptember 14. napján jogerős összbüntetési ítéletének a száma 5.Bk.414/2006/3.

A I. tényállási pontból mellőzendő, hogy az I.r. vádlott ismeretlen forrásból saját fogyasztásra megszerzett 1,84 gramm marihuána hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának 0,5 %-a, hiszen csupán annyi állapítható meg, hogy a megszerzett marihuána csekély mennyiségű.

A fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a megszerzett kábítószer mennyiségéből le kell vonni az ebből értékesített, forgalomba hozott kábítószer mennyiségét, így a I. tényállási pont akként pontosítandó, hogy az I.r. és II.r. vádlott által megszerzett összes kábítószer tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának 82,35 %-a.

A IV. tényállási pontban IV.r. vádlott által I.r. és II.r. vádlottnak átadott kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának nem 1, hanem 7 %-a.

A fenti pontosításokkal a tényállás teljes mértékben megalapozott, az a másodfokú eljárás alapját is képezte.

A megalapozott tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. A cselekmények minősítése vonatkozásában I.r. vádlott tekintetében az I. tényállási pontban a kábítószer hatóanyagtartalmának mennyiségére vonatkozó pontosítást követően az 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdés és a (2) bekezdés b/ pontja szerinti jelentős mennyiségű kábítószerre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként értékelt cselekményt az ítéltábla megváltoztatta és azt 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdés szerinti társtettesként, megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként minősítette.

A vádlottak cselekményeinek további minősítése törvényes és a bíróság álláspontját helyes jogi indokokkal támasztotta alá, mellyel az ítéltábla egyetért azzal, hogy III.r., illetve IV.r. vádlottak esetében a kábítószernek a közös fogyasztása a mindenkorí bírói gyakorlat szerint tartásnak minősül (BH. 2003/182.). Ez azonban a minősítést nem érinti.

Ugyancsak osztotta az ítéltábla a megyei bíróság álláspontját tekintetben is, hogy a védelem hivatkozásával ellentétben I.r. vádlott cselekménye nem minősül ítélt dolognak, hiszen a vád tárgyává tett cselekmények és azok minősítése a két ügyben nem volt azonos, így I. r. vádlott felmentésére nem kerülhet sor.

A büntetés kiszabási tényezők köréből - egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával - valóban mellőzendő a halmazat, hiszen azt súlyosító körülményként csak többszörös, azaz kettőnél több bűncselekmény esetén lehet értékelni.

A büntetések mértékének vizsgálatakor az ítéltábla nem osztotta sem a védelem, sem a vádhatóság álláspontját. I.r. vádlott esetében a megváltoztatott minősítésre figyelemmel nem merült fel olyan adat, amely a büntetés súlyosítását indokolná.

A kábítószer hatóanyagtartalma azonban alig marad el a jelentős mennyiség alsó határától, így a büntetés enyhítésére sincs mód. Ezért az ítéltábla I.r. vádlottat 5 év szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtási fokozata a törvény erejénél fogva a Btk. 43.§ a/ pontja alapján börtön, valamint 5 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától.

Az ítélet tábla nem értett egyet a fellebbezési főügyészség azon álláspontjával, hogy III.r. vádlott büntetésének nagy mértékű emelése lenne szükséges. Az I.r. és III.r. vádlott büntetései között az ítélet tábla nem talált belső aránytalanságot és álláspontja szerint az alkalmazott joghátrány alkalmas a büntetési célok elérésére.

Az ítélet tábla nem osztotta IV.r. vádlott védőjének enyhítésre irányuló fellebbezését sem, mivel álláspontja szerint az első fokú bíróság által alkalmazott szankció a tettarányosság és a belső arányosság követelményének megfelel. Az ítélet tábla azonban mellőzte IV.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés kitöltöttségére vonatkozó rendelkezést, hiszen a feltételes szabadságra bocsátásról való döntés a bv-bíró hatáskörébe tartozik.

I.r. vádlottal szemben a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ és d/, míg III.r. vádlottal szemben a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonelkobzást kell elrendelni (figyelemmel az 1/2008. BJE számú jogegységi határozatra is). Ennek összege I.r. vádlott vonatkozásában 1.011.000 Ft, míg III.r. vádlott esetében 840.000 Ft.

Az ítélet egyéb rendelkezései megfelelnek a jogszabályi előírásoknak.

A fentiek alapján az ítélet tábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.506/2004/53. számú ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta és I.r. vádlott 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pontja szerinti cselekményét 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetettének minősítette. A terhére megállapított büncselekmény miatt - halmazati büntetésül - 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. I.r. vádlottal szemben 1.011.000 Ft, III.r. vádlottal szemben 840.000 Ft vagyonelkobzást rendelt el, IV.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés kitöltöttségére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2009. november hó 17. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. január 23. napján kihirdetett 6.B.506/2004/53. számú ítéletének meg nem változtatott része 2009. november 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. november hó 17. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: